

Незване моє кохання

Слова Р. Братуня

Музика В. Івасюка

Moderato

1

2

3

4

5

6

7

8

O не - зва - не мо - е ко - хан - ня, ти, мож - ли - во, - лиш

mp

11

ю - нос-ті спа - лах, бо при-хо-диш крізь дов - ге че-кан-ня,

14

ко - ли зов - сім те - бе не че-ка - ла... Hi, не тре-ба, не

17

тре - ба, не тре - ба! О-бій-ди, я мо - лю, сто-ро - но - ю, як гро - за від-да-

21

| 1.2. | 8 |

ля - еть-ся з не-ба, грім ли-шив-ши бри-ні-ти стру-но-ю.

25 3.

mo - я піз - ня!

mo - я піз - ня!

О незване мое кохання,
Ти, можливо, – лиши юності спалах,
Бо приходиш крізь довге чекання,
Коли зовсім тебе не чекала...
Ні, не треба, не треба, не треба!
Обійди, я молю, стороною,
Як гроза віддаляється з неба,
Грім лишивши бриніти струною.

О незване мое кохання,
Ти неждане і ждане тривожно.
На світанок гірке сподівання,
Як чекати вже більше не можна.

Ні, не треба, не треба, не треба!
Усміхнись і сковайся за обрій,
Так як сонце втікає із неба
У осінній негоді недобрій.

О незване мое кохання,
Залишивши довіку у мріях,
Бо задовго тривало чекання,
Щоб ти щастя принесло – не вірю!
Ні, не треба, не треба, не треба!
Недоспівана буде хай пісня –
І живе не відкрита для тебе
Одинока любов моя пізня!